

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/238/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314211582
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314211582.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu CETELEM Slovensko a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35787783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin proti žalovanej N. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, XXX XX S. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42264154, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob o zaplatenie 1211,11 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 21.12.2012 na súd žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1211,11 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,4% ročne zo sumy 1246,46 eur od 16.02.2012 do 06.9.2016, od 07.9.2012 zo sumy 1211,11 eur do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1351,11 eur od 01.4.2012 do 07.5.2012, od 08.5.2012 zo sumy 1281,11 eur do 06.9.2012, od 07.9.2012 zo sumy 1211,11 eur do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

V žalobe uviedol, že žalovanej na základe časti C) návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01.02.2006 poskytol revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaná vyčerpala ku dňu 18.3.2011 z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 5140,86 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver poskytnutý formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z tohto rámca, teda vo výške 70,-eur, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý jej vyplýval z úverovej zmluvy, nesplnila. Podľa článku V. 3. Všeobecných podmienok žalobcu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o úvere, je žalobca oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej čiastky, so splatením ktorej sa žalovaná dostala do omeškania viac ako 30 dní a bola žalobcom na zaplatenie vyzvaná. Dňa 31.12.2012 sa stal splatným dlh žalovanej vo výške 1421,11 eur, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov. Ku dňu podania žaloby na súd po zaplatení sumy 70,-eur

dňa 22.3.201, sumy 70,-eur dňa 07.5.2012 a 70,-eur dňa 06.9.2012 žalovanou pohľadávku vo výške 1211,11 eur. V úverovej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 23,4% ročne ku dňu podpisu úverovej zmluvy a s ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 15.12.2012 nárokuje si žalobca aj zaplatenie úroku vo výške 23,4% ročne zo sumy 1264,46 eur od 16.02.2012 do zaplatenia. Zároveň si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania v zákonnej výške v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka.

Konanie sa pôvodne viedlo pod sp. zn. 17C/8/2013. Žalobca vzal svoj návrh v časti o zaplatenie 70,-eur písomným podaním zo dňa 01.8.2014 späť a súd uznesením sp. zn. 17C/8/2013-88 zo dňa 06.8.2014 konanie v časti sumy 70,-eur zastavil a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu vylúčil na samostatné konanie s tým, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí. Konanie sa vedie pod sp. zn. 17C/238/2014.

Súd vo veci nerozhodol platobným rozkazom napriek tomu, že o to žalobca vyslovene požiadal, v súlade s § 172 ods. 9 O.s.p. Uplatnenú výšku pohľadávky a jej príslušenstvo považoval súd za spornú, pretože právny vzťah medzi účastníkmi je založený na neprijateľných zmluvných podmienkach. Vo veci nariadil pojednávanie spojené s dokazovaním.

Podaním zo dňa 18.10.2013 doručeným súdu dňa 30.10.2013 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom v Skalici vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 04.5.2015. Predvolanie na nariadené pojednávanie bolo účastníkom konania riadne a včas doručené.

Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 04.5.2015 ospravedlnil a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Vedľajší účastník sa na pojednávanie nariadené na deň 04.5.2015 nedostavil, svoju neúčast' na ňom neospravedlnil a o jeho odročenie nepožiadala, preto súd vo veci konal, vec prejednal a vo veci rozhodol v súlade s ust. § 101 ods.2 O.s.p. v jeho neprítomnosti.

Žalovaná prítomná na pojednávaní uviedla, že podanú žalobu obdržala a aj jej porozumela. Má však za to, že sumu, ktorú si požičala žalobcovi už aj zaplatila a preto nerozumie, prečo je naďalej žalovaná.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a tvoriacimi obsah súdneho spisu, najmä so Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01.02.2006, odstúpením od úverovej zmluvy o kreditnej karte zo dňa 23.02.2012, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 29.7.2014, výpisom z úverového účtu žalovanej, špecifikáciou istiny, Sadzobníkom poplatkov žalobcu spojených s klasickým úverom, výpisom žalobcu z Obchodného registra a ďalšími listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca svoj nárok odvíjal od ustanovení žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde v časti C/ je predtlačným písmom uvedené „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 663,87 eur a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po hodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne % mne poskytnutého

aktuálneho úverového rámca. Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“

Podľa tvrdení žalobcu, právny vzťah medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom mal vzniknúť práve na základe uvedenej „žiadosti“ podľa ktorej poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver, ktorý čerpala prostredníctvom kreditnej karty. Nakoľko žiadosť o nový produkt bola formulovaná v zmluve, ktorá sa uzatvárala na obstaranie iného produktu, teda poskytnutie úveru na kúpu veci, súd sa zaoberal ďalej legitímnosťou, resp. prijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky ako aj tým, či takýto úkon mohol spôsobiť vznik zamýšľaného právneho úkonu.

Podľa § 4 ods. 3 druhá veta zák. č. 250/2007 Z.z., ktorým bol zrušený zákon č. 634/1992 Zb., predávajúci nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach.

Podľa § 4 ods. 3 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z., ktorým bol zrušený zákon č. 634/1992 Zb., predávajúci nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby (ďalej len "viazanie predaja") na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov. Za viazanie predaja sa nepovažuje, ak a) predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne, b) viazanie predaja je podmienené technickou nemožnosťou samostatného predaja výrobkov alebo poskytovania služieb.

Súd s poukazom na nižšie uvedené odôvodnenie je názoru, že uvedeným zmluvným ustanovením spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie kúpy tovaru bolo vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadal a nemal možnosť vylúčiť žiadosť o jeho poskytnutie (obdobne ako napr. pri vylúčení poistenia úveru v časti D zmluvy), pričom prípadný revolvingový úver, o ktorý mal žiadať v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebol špecifikovaný ust. podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., teda žalovanej ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt - úver, o ktorý nežiadal v čase žiadosti nemal o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie. Najmä zodpovedajúcim spôsobom na uzatvorenie zmluvy mu nebol predložený taký návrh, ktorý by obsahoval základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru, pričom nemožno ani odhliadnuť od skutočnosti, že nemal ako vylúčiť svoje zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, vydanie kreditnej karty. Súdom skúmaná predtlačená žiadosť kontextovo začlenená ako osobitné zmluvné ustanovenie v inej úverovej zmluve neobsahovala podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

Preto súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie - resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie veci spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie revolvingového úveru (ak chce získať úver na kúpu tovaru je donútený fakticky žiadať aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov), je v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov, nakoľko nepriamo je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie veci (úhradu kúpnej ceny) na žiadosť o poskytnutie kontokorentného úveru, o ktorý žiada spotrebiteľ v danej zmluve - návrhu automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy, ktorou sa žiada o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie revolvingového úveru, nie je možné vylúčiť. Nie je pritom podstatné či bude alebo nebude aj revolvingový úver poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí výslovne od rozhodnutia veriteľa. Zároveň nie je ani podstatné, či aj dôjde k čerpaniu revolvingového úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa na „prvé použitie karty“, pretože fakticky schválením „žiadosti“ a poskytnutím kreditnej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver (produkt, služba), o ktorý nežiadal. Popri tom spotrebiteľ aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že o poskytnutie takéhoto úveru žiada, nemá ani prehľad o podmienkach poskytovania následného revolvingového úveru, ktoré vôbec nie sú totožné s podmienkami úveru, o ktorý bezprostredne klient žiada (okrem zvolenej možnosti splácania) a môže sa o nich len domnievať. Preto ak aj takýto spotrebiteľ použije kreditnú kartu alebo začne čerpať úver iným spôsobom, nemá prehľad o jeho povinnostiach, ktoré mu z

takéhoto vzťahu môžu vyplynúť. Preto súd má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu, nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu, ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru doručením kreditnej karty samo osebe nabáda k jej použitiu, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie veriteľa je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného dôvodu súd vyslovil neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky.

Zároveň však súd musí konštatovať, že samotné vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve v tomto súdnom prípade vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy, nemá vplyv na platnosť inej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá na základe takejto neprijateľnej podmienky vznikla mimo skutočnosti, že práve daná neprijateľná podmienka mala založiť právny vzťah.

Podľa § 497 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Zákonom č.150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa čl. 3 ods.1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods.2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods.3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods.1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods.1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,.

Podľa § 2 písm.b) zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm.c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods.1 zák.č.285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods.2 zák.č.285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods.3 zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.4 zák.č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5 zák.č.285/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods.2 zák.č.285/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd v danom prípade právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi posúdil ako vzťah založený podľa zák.č.258/2001 Z.z., ktorý vznikol nie podpisom právneho úkonu v ktorom žiadala žalovaná o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ale až poskytnutím peňažných prostriedkov.

Ustanovenia zákona č.258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu väd podľa § 499 Obč. zák. a pod.) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských

štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/77/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Súd bez ohľadu na to, či je alebo nie je neprijateľná zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je názoru, že poskytnutie spotrebiteľského úveru len na základe žiadosti, ktorá neobsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere znamená poskytnutie úveru bezúročne a bez poplatkov a sankcií a vznik právneho vzťahu je daný jedine tým, že došlo k čerpaniu poskytnutých prostriedkov, hoci samotná zmluva neobsahovala základné náležitosti podľa zák.č.258/2001 Z.z., dokonca nebola ani vyhotovená v predpísanej písomnej forme. V danom prípade súd prihliadal na ustálenú judikatúru, kedy vo viacerých iných obdobných konaniach bolo ustálené, že sa nejedná o neexistenciu právneho úkonu a len možné domáhanie sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale sa jedná o nárok na vrátenie bezúročného úveru.

Súd pritom opätovne poukazuje na skutočnosť, že návrh (žiadosť) uvedený v časti C „Kreditná karta“ neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods.2 zák.č.258/2001 Z.z., najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zák.č.258/2001 Z.z., neobsahuje podmienky podľa § 4 ods.3 zák.č.258/2001 Z.z. ale najmä neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zák.č.258/2001 Z.z.. Podľa znenia zákona č.258/2001 Z.z. v znení platnom do 30.6.2006 ust. § 4 ods.5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktoré však v danej žiadosti uvedené neboli. Navyše ak bol revolvingový úver poskytnutý len na základe žiadosti, súd je toho názoru, že pri poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe žiadosti nemožno hovoriť ani o dodržaní písomnej formy podľa § 46 Občianskeho zákonníka pre absenciu existencie písomného prijatia návrhu. Preto daný zmluvný vzťah je platný podľa ust. § 4 ods.3 písm. a) zák.č.258/2001 Z.z. v znení do 30.11.2009 len z dôvodu započatia čerpania zo strany žalovanej.

Z dôvodu, že platný úkon je len následkom skutočnosti, že žalovaná ako spotrebiteľ začala čerpať úver a žalobca neuniesol bremeno dôkazu o platnej dohode o výške úrokov a sankcií, tak súd nepriznal žalobcovi s poukazom na ust. § 4 ods.4 zák.č.258/2001 Z.z. v znení do 30.11.2009 nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, poplatkov ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a zároveň podľa ust. § 4 ods.2 písm. g/ zák.č.258/2001 Z.z. považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Ako vyplýva z dokladov predložených žalobcom, žalovaná ku dňu 18.3.2011 vyčerpala sumu v celkovej výške 5140,86 eur, pričom táto suma pozostáva zo sumy vo výške 4904,80 eur, ktorá predstavuje žalovanou vyčerpanú hotovosť výbermi z úverového účtu na pobočke banky, sumu zaslanú na bankový účet žalovanej a sumu financovanú predajcom, t.j. platby kartou za nákup tovaru a služieb v obchodných miestach, zo sumy vo výške 155,72 eur predstavujúcej poplatky za čerpanie (výber) hotovosti z úverového účtu, zo sumy vo výške 18,26 eur predstavujúcej ročné poplatky za vedenie revolvingového účtu, zo sumy vo výške 59,60 eur predstavujúcej poplatky za správu revolvingového úveru a zo sumy 2,50 eur predstavujúcej poplatky za spracovanie úhrady poštovou poukážkou typu „U“. Zároveň v tejto špecifikácii žalobca uviedol, že žalovaná na poskytnutý revolvingový úver uhradila do odstúpenia od úverovej zmluvy (31.3.2012) „iba“ sumu v celkovej výške 5529,79 eur, ktorá bola použitá na úhradu splátok v celkovej výške 5397,61 eur, z toho úverová istina 3876,57 eur, zmluvné úroky 1332,48 eur, poplatky za poistenie 123,71 eur, poplatky za vedenie revolvingového účtu 64,85 eur, poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania v celkovej výške 33,20 eur, zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru v celkovej výške 10,62 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 89,70 eur. Po odstúpení od úverovej zmluvy až do dňa podania žalobného návrhu uhradila žalovaná ešte sumu v celkovej výške 210,-eur.

S poukazom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca môže požadovať od žalovanej len vrátenie istiny (pre poskytnutie úveru bezúročne a bez poplatkov), pričom túto špecifikoval ku dňu 18.3.2011 vo

výške 5140,86 eur a žalovaná zaplatila 5529,79 eur, teda žalovaná zaplatila viac ako jej žalobca požičal a preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a aj keď by žalovanej, ktorá bola v konaní v celom rozsahu úspešná náhrada trov konania patrila, súd jej ich náhradu nepriznal, pretože jej v súvislosti s konaním žiadne trovy nevznikli.

Pokiaľ ide o trovy konania na strane vedľajšieho účastníka, ani tomuto trovy konania nepriznal, pretože v konaní nevykonan ani jeden účelný právny úkon a jeho oznámenie o vstupe do konania je iba všeobecným a formulárovým podaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.